

Ještě není tma

hudba Bob Dylan
text Robert Křesťán

J = 62

Instrumental

6 E A E
Pa-da-jí sti-ny a-le ne-ní kam se hnout

9 E A E
ne-dá se spát a-le za-po-ne-nout

12 H A G#mi E
mám po-cít-í ja-ko bych měl-du-ši zo-ce-li

15 C#mi H A E
Ne-ní kam jít a-ž se slun-ce nez-ce-li

18 H A G#mi E
Ne-ní kam jít i když by bylo na čase

21 C#mi H A E
ješ-tě ne-ní tma-a-le stmí-vá se

20

E A E
Padají stíny, ale není kam se hnout,
E A E
nedá se spát ani zapomenout,
H A G#mi E
mám pocit, jako bych měl duši z oceli
C#mi H A E
a že mé jizvy ani slunce nezcelí.
H A G#mi E
Není kam jít, i když by bylo na čase,
C#mi H A E
ještě není tma, ale stmívá se.

Svůj pocit lidství jsem nechal někde v polích,
jako by za vším, co je krásné, bylo něco, co bolí,
přišel mi dopis, tak milý, samý cit,
napsala prostě, co měla na srdci.
A já už ani nevím, jestli ji poznám po hlase,
ještě není tma, ale stmívá se.

Viděl jsem Londýn i Paříž pozdě k ránu,
šel podél řeky až k břehům oceánu,
padl jsem na dno světa, níž než umím říct,
a v lidských očích už nehledám vůbec nic.
Jako by pravda byla vadou na kráse,
ještě není tma, ale stmívá se.

Přišel jsem na svět a zemřu, aniž bych chtěl,
všem se zdá, že se hýbám, jenže jako bych otupěl,
jen stojím a myšlenky mi běží buhvíkám,
už ani nevím, před čím sem utíkám.
I modlitba mi zní jen jako vítr ve vlasech,
ještě není tma, ale stmívá se.

21